

## BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

### En tid för förnyelse, en tid för inre begrundan och en tid för frid!

**Äldste José A. Teixeira**

Andre rådgivare i områdespresidentskapet

I dessa dagar kan vi få ett elektroniskt meddelande i vår mobil och skicka ett svar omgående. Vi kan följa vänners och familjemedlemmars aktiviteter på Internet, läsa och se "live" vad som händer, inte bara på vår hemort, utan i hela världen. Förväntningarna och kraven har aldrig varit så stora i vårt umgänge med andra. För många kan takten, hastigheten och det höga antalet i fråga om de händelser som äger rum i livet i dag vara överväldigande. Av den anledningen vill jag för ett ögonblick prata om hur vi kan finna balans, frid och inspiration i en värld där så många pockar på vår tid och uppmärksamhet.

Under årens lopp har jag märkt att stunder av inre begrundan och närvaron i kyrkan har haft stor inverkan på mig och min familj. När våra barn var små var söndagsmötena i kyrkan veckans höjdpunkt. Förberedelserna inför söndagen förenade oss i stället för att stressa oss. Vi gladdes åt att undervisa våra små barn om grundläggande vördnadsprinciper och åt att vara tillsammans med dem i kyrkan.



**Äldste José A. Teixeira**

I dag är de vuxna men veckans höjdpunkt för mig är fortfarande att gå till kyrkan och närvara på sakramentsmötet.

Sakramentsmötet är en välsignelse för alla medlemmar i kyrkan. Det är en tid för förnyelse, en tid för inre begrundan, en tid för inspiration, en tid för lärdom och en tid för frid!

När vi tar del av sakramentet förnyar vi våra dopförbund. Vi fokuserar våra tankar på Frälsaren, och Jesus Kristus har hela vår

uppmärksamhet. Det är en tid när vi prioriterar Andens röst och får inspiration och känner frid.

Jag vittnar om att vi får omätliga välsignelser om vi går till kyrkan på söndagarna och närvarar vid sakramentsmötet varje

vecka. Vår himmelske Fader gav oss buden för att han ville välsigna oss.

"Det finns en lag, oåterkalleligen fastställd i himlen, före denna världs grundläggning, på vilken alla välsignelser är baserade, och när vi får någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad mot den **lag** på vilken den är baserad."<sup>1</sup>

När vi håller sabbatsbudet och går till kyrkan och närvarar vid sakramentsmötet varje söndag välsignas vi med:

1. Inre frid
2. Inspiration
3. Styrka till att möta livets prövningar

*Inre frid:* Sakramentsmötet handlar om Jesus Kristus. Jesus gav följande löfte till apostlarna: "**Frid** lämnar jag efter mig åt er. Min **frid** ger jag er."<sup>2</sup>

"Verklig **frid** som känns i vårt inre — kommer endast i och genom tro på Herren **Jesus Kristus**."<sup>3</sup>

Nu för tiden kan vi inte

överleva utan den här inre friden som gör att vi kan resonera klart och göra genomtänkta val.

*Inspiration:* Ja, inspirationen vi får när vi är i kyrkan, men också löftet om att den Helige Anden förblir hos oss för att vägleda och inspirera vårt handlande och våra beslut under resten av veckan.

*Styrka till att möta livets prövningar:* Styrkan vi får när vi umgås med varandra. Genom att trofast närvara på sakramentsmötena stärks vår förmåga att fatta mod tack vare andra personers exempel.

De här välsignelserna får vi om vi går till kyrkan varje vecka och närvarar på sakramentsmötet, och samtidigt välsignas andra av vår närvaro.

Varje år blir tusentals nyomvända medlemmar i kyrkan i området Europa. Jag säger till er och till alla medlemmar, unga och gamla: Låt oss inte gå miste om välsignelserna som kommer av att närvara på sakramentsmötet!

Jag är tacksam för möjligheten vi har att ta del av denna tid av förnyelse, inre begrundan, inspiration, lärdom och frid!

I Jesu Kristi namn. Amen. ■

SLUTNOTER

- 1. Läran och förbunden 130:20.
- 2. Joh 14:27.
- 3. Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, "Rikets fridsbudskap", *Liahona*, juli 2002, s. 98.

LOKALA NYHETER

Ett historiskt Fokus

Stephanie Thörn, Stockholm

Stockholms södra stav stod som arrangör för det första Fokus någonsin och det gick av stapeln den 29 december 2009 till den 1 januari 2010. Fokus har ersatt Bolliaden för unga ensamstående vuxna mellan 18 och 30 år. Det första Fokus hölls i Skogås i Huddinge kommun.

De omkring 250 deltagarna spenderade dagarna genom att ta del av olika föreläsningar, idrotta, dansa, gå till templet och umgås med varandra. Varje morgon erbjöds också ett flertal institutklasser med bl.a. ämnen såsom "Förändring — det enda som är konstant" och "Att finna det möjliga i det omöjliga — du bestämmer!"

Under nyårsaftonen hölls ett flertal föreläsningar om ledarskap, personlig marknadsföring och vardagsekonomi. Något som uppskattades av många.

Höjdpunkten på Fokus var ändå vittnesbörds-mötet som hölls på årets första men Fokus sista dag. Att sitta tillsammans och dela med sig och ta del av varandras vittnesbörd och känslor för evangeliet var både andligt och stärkande. Bland annat sa en av deltagarna att "det känns så bra att se att

Sofia Palm klipper bandet som startskottet för det första Fokus, en ungdomskonferens för unga ensamstående vuxna.

FOTO EMELIE MARIAS



de människor man omgetts sig med under veckan också har ett vittnesbörd om evangeliet."

"Jag har känt mig mycket inspirerad av alla de fina och underbara vittnesbörd som jag fick bevittna på Fokus sista dag. Att höra våra ungdomar vittna om sina känslor för Herren, deras Frälsare och Återlösare har gjort vårt arbete värt alla ansträngningar. Vårt tema för konferensen var att 'Varje själ är mycket värdefull i Guds ögon' (se L&F 18:10). Om varje själ är mycket värdefull i Guds ögon, varför skulle de då inte vara det för oss", säger Fokus-kommitténs ordförande John Wennerlund. ■

Början till något nytt

Felicia Sahlin, Västra Frölunda församling

Den 23 januari hade vi flickor i Unga kvinnor i Västra Frölunda församling en gemensam aktivitet som heter "Början till något nytt" för alla nya flickor som ska komma till Unga kvinnor under det kommande året.

När alla flickor, våra föräldrar och ledare hade samlats så började vi med en bön och en sång. Efter det läste vi tillsammans Unga kvinnors tema. Sedan var det dags för alla flickor att berätta lite om vad vi gör i Unga kvinnor. Vi fick var sin aktivitet att berätta om, t.ex. tempelresor eller ungdomskonferenserna. Vi berättade också om att vi tillhör olika grupper: Bikupan, Mia och Laurel. Vi fick lyssna till en fin presentation av de blivande unga kvinnornas föräldrar.

Vi gick sedan ut i snön för att lyssna på ett andligt budskap. Vi stod kring varma marschaller och pratade om Unga kvinnors logo, om hur den ser ut och vad den symboliserar. Alla flickor fick en egen fackla. Hur kan vi tända våra facklor? I Johannes 8:12 står det: "Jesus talade åter till dem och sade: Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."

Kristus är källan, vårt ljus. Han inbjuder oss



Unga kvinnor i Västra Frölunda församling samlade vid en aktivitet för alla nya flickor som kommer till Unga kvinnor under året.

alla att komma till honom. Alla unga kvinnor fick sedan gå och tända sina facklor. Vi höll i Kristi ljus. Vi gick sedan tillsammans uppför berget bakom kapellet och ställde oss i en ring med facklorna. Genom att stå för sanning och rättfärdighet kan vi hålla upp vår fackla. Kristus ger lika ljus till alla, inte beroende på ålder eller visdom. Vi gick ihop med våra facklor och ljuset växte och lyste starkare. Det är en ära att bära Kristi ljus. Våra ledare talade om att vi är speciella, vi är Guds döttrar och vi är älskade för dem vi är. Herren är alltid med oss. Ibland kan vi känna oss ensamma, men vi har alltid honom med oss. Facklan som vi bär är alltid brinnande och ger värme och trygghet.

Sedan gick vi nerför berget och reflekterade under tiden vad vi kände. Jag kände mig glad och varm inombords. Jag kände samhörighet med de andra unga kvinnorna. Vi avslutade med att gå in i kapellet och äta varm och god soppa tillsammans. Kvällen var väldigt trevlig och jag gick därifrån med glatt humör och med tacksamhet i hjärtat över mina vänner i kyrkan och mina härliga ledare som hjälper och stärker mig. ■

FOTO HELEN BENTHAM

## Valentine-helg i Göteborg stärker och väcker vittnesbörd

Sophia B. Olsson, Örebro församling

Cirka 260 unga vuxna från 10 olika länder hade anmält sig till en Valentine-helg som ägde rum i Västra Frölunda, med tema "Älska varandra". Helgen invigdes på fredagskvällen med en dans.

Lördagens aktiviteter bestod av ett flertal workshops och även den beryktade volleybollturneringen, detta var en otroligt rolig och uppbyggande dag som man tillbringade tillsammans med vänner, vilket är helt fantastiskt givetvis! Dansen på kvällen krävde maskeradutstyrsel. Man skulle klä ut sig till något som börjar på bokstäverna L-O-V-E. Vann gjorde en hemmagjord elvispkostym och självaste "Lady Gaga" som kom som sig själv!

Söndagen avslutades i vanlig ordning denna glädjefyllda helg med ett fantastiskt vittnesbörds-möte med musik och uppbyggande vittnesbörd. Tillställningar likt denna Valentine-helg handlar mycket om att ha kul tillsammans med vänner, men för mig och för många andra är det mycket mer än så. Det finns en otrolig kraft i detta evangelium och den blir så mycket starkare när man kommer tillsammans och delar den. Månatliga vittnesbördsmöten i all ära, men det är oslagbart att se sina jämnåriga vänner gå upp och vitna och klargöra hur mycket evangeliet betyder för just den personen. Jag älskar dessa möten, jag känner mig otroligt uppbyggd och värmd inombords. Min respekt för mina vänner växer och jag kan riktigt känna hur samtliga närvarande kommer närmare varandra och himlen, på en helt ny nivå, en högre sådan.

Jag är otroligt tacksam för alla arrangörer för

denna helg. Tankekorn har såtts, kontakter har knutits och förnyats, men framför allt har vittnesbörd stärkts och väckts på nytt. Det är det sistnämnda som är det väsentliga, till och med så väsentligt att man orkar hålla sig vaken på ett tvåtimmarsmöte efter endast cirka 1 timmes sömn från natten innan. Bara det är ett bevis nog för mig att detta evangelium är sant! ■

## Hur du hittar släktingar som utvandrat

Renée Augustsson, Jakobsbergs församling

Nästan alla har släktingar som utvandrat. Hur man hittar dessa handlade det om den 3 mars 2010, när en liten skara var samlad i Jakobsberg där Synnöve Nilsson berättade om detta.

Från 1850-talet har många utvandrat, de flesta till USA. I slutet av 1860-talet var det svåra tider i Sverige med svält och fattigdom och många valde att flytta för att kunna få en bättre tillvaro. Den stora utvandringsruschen var under 1880-talet.

I husförhörslängder kan uppgift om utvandring finnas. Sedan är det en bra början att använda sig av databasen Emigranten Populär 2006, en CD från Släktforskarförbundet som man kan köpa eller höra om den finns på biblioteket.

Något Synnöve Nilsson poängterade var hur viktigt det är att ha fantasi när man letar, att man provar olika stavningar till exempel och att inte ge upp. På [www.familysearch.org](http://www.familysearch.org) kan man sedan prova olika sökvägar, börja sökningen på hemsidan med namn och land, lägga till födelseår



FOTO MARIANNE MANÉL

**Synnöve Nilsson berättar i Jakobsbergs kapell om hur man hittar släktingar som utvandrat.**

och begränsa sökningen genom att lägga till län, socken, ort och söka på International Genealogical Index (IGI).

På Research Guidance kan man hitta uppgifter om något annat land, till exempel USA. Om man vet eller anar vilken stat ens släkting bott i kan man gå in på Research outline och söka på stat. Att titta på cemeteries (kyrkogårdar) kanske kan vara en idé också.

En flik som kan vara användbar är Library där man kan söka på plats och namn, gärna både i Sverige och USA.

Har man släktingar som utvandrat under åren 1830–1892 kan man söka på [www.castlegarden.org](http://www.castlegarden.org). Här får man vara påhittig och pröva olika stavningar på namnen.

För dem som utvandrat från och med 1892 kan man söka på [www.ellisland.org](http://www.ellisland.org). Bra att veta är att många som kom till USA bytte namn, vilket kan ställa till problem för den som forskar.

Vet man att ens släkting var medlem kan man söka på Church History Library-Mormon Pioneer Overland Travel. Här finns uppgifter på svenskar som vandrade över prärien under åren 1847–1868. ■

## Utedag och chilifest i Borås

Sven-Olof Olofsson, Borås församling

Det var strålade sol över den gnistrande vackra vårvinterdagen, där snön fortfarande envist klamrade sig kvar. Aktivitetskommittén anordnade en chilifest och utedag för att stärka gemenskapen och ge oss tillfälle att utveckla

våra talanger och gåvor.

Efter en fantastisk meditativ och ljusterapeutisk promenad i det nästan magiska landskapet var vissa sinnen överflödande av sinnesintryck och välbehag. Därpå var det dags för smaklökarna att sättas på prov. Chili-hot

för "the real strong men and women" menade chefskocken biskop Ralph Murray, och chili-medium för oss övriga.

I sanning en kulinarisk högtid, med starka och väldoftande kryddor som fick snön att smälta runt omkring oss. Vi tolkar det som ett tidigt vårtecken, ja, även denna årligen återkommande chilifest. ■



FOTO RALPH MURRAY

**Borås församling njöt tillsammans av en vacker vårvinterdag med efterföljande chilifest.**

## Redaktionen för Liahonas lokala sidor

*Eivor Hagman*, redaktör  
[eivorhagman@hotmail.com](mailto:eivorhagman@hotmail.com)  
Medusagatan 2 A,  
553 38 Jönköping  
Tel. 036-719663  
*Anne-Sofie Wihlman*, ass redaktör  
(för Stockholms stavar)  
[asw@bredband.net](mailto:asw@bredband.net)  
Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås  
Tel. 021-127321 ■



## Minnen från min mission i Sverige

Jan H. Nelson, Pleasant Grove, Utah, USA

En del av mitt hjärta finns fortfarande i Sverige. Jag älskade landet, maten och de underbara medlemmarna jag träffade under min mission 1956–1958.

Jag välsignades med att få döpa åtta nya medlemmar under min mission. Syster Herta Gudrun Ohlin i Stockholm och hennes två barn Anita och Bruno har varit trofasta sedan de blev medlemmar i kyrkan.

Jag var i Stockholm under tempelinvigningen och träffade där syster Ohlin och Bruno. Hon arbetade i templet i många år och Bruno verkade i stavsämbeten. Vilken glädje att se dem aktiva i kyrkan.

Jag tog tåget upp till Umeå där jag hade haft välsignelsen att verka i fjorton månader som missionär. Där fick jag veta att Elis och Maj-Britt Israelsson hade gjort nästan ett dussin resor till templet i Bern. Elis hade varit grenspresident under mina missionsår och nu var han högprästernas gruppledare. Sedan fick jag veta att deras son Michael verkade som biskop i centrala Sverige. Michael tog sig tid att köra mig upp till Storuman där jag fick äta min svenska favoriträtt, inlagd

sill, som de serverade där i en gammal restaurang. Den bästa i Sverige.

Jag lärde mig att laga kåldolmar av medlemmarna i Karlstad. Den rätten har blivit en favorit hos alla mina nio barn och jag måste laga den varje gång de kommer och besöker mig i Utah. Om jag lyckas nå celestialet riket förväntar jag mig att kåldolmar ska serveras där.

Det finns alltid ett paket svenskt knäckebröd i mitt kök nu, och jag drömmer om Sverige varje gång jag äter en skiva. Amerikaner har försökt att göra inlagd sill, men den smakar aldrig lika bra som när medlemmarna i Stockholm lagade till rätten i sina hem.

Jag har nu dragit mig tillbaka till Pleasant Grove i Utah efter att ha arbetat i sex olika länder i tjugosex år och verkat som grenspresident i Västberlin, i Goose Bay i provinsen Labrador i Kanada, samt i flera högråd och biskopsråd, men närhelst jag drömmer om underbara platser så är Sverige bäst.

Med vänlig hälsning Jan H. Nelson 2084 Tuscany Way Pleasant Grove, Utah 84062 ■

## SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

## Ett redskap i Guds tjänst

Jacob och Veronica Bergöö, Västra Frölunda församling

Jag vill dela med mig av en helt fantastisk upplevelse som jag och min fru hade när vi besökte min frus kusiner i Barcelona. Hennes kusins familj är medlemmar i kyrkan, men de har varit inaktiva i över tre års tid. Undantaget är deras näst yngsta dotter som troget kommit till kyrkan varje söndag.

Vi kom till Barcelona en fredagskväll och under lördagen när vi åkte med Veronicas kusins familj och tittade på en massa sevärdheter, pratade vi om att vi ville gå till kyrkan på söndagen. Anthony som pappan heter frågade mig: ”Varför vill ni gå till kyrkan nu när ni är här på semester, är det inte roligare att åka till stranden eller något liknande?”

Jag svarade: ”Det är viktigt för oss att alltid, om möjligheten finns, komma till kyrkan på söndagarna för att kunna ta del av sakramentet och förnya våra förbund med vår himmelske Fader.” Veronica sa till Anthony att hon ville att hela familjen skulle gå med oss till kyrkan. Anthony svarade: ”Okej, jag kan köra dit familjen men jag ska inte gå med in.” Veronica stod på sig och sa att alla skulle gå med till kyrkan, inklusive Anthony, och efter lite

om och men gick han med på det.

Vad jag inte visste då var att hans plan var att köra oss till kyrkan och efter sakramentsmötet skulle han ta bilen och smita iväg tills de andra lektionerna var över. Men när han kom ner till parkeringen var hans bil blockerad och han kunde inte komma ut. Han var tvungen att återvända och delta i Söndagsskolan och äldstekvorumets möte.

När vi var i kyrkan pratade vi med missionärerna om att de borde komma hem till Anthony och hans familj på deras familjekväll, som vi hade övertalat dem att de skulle hålla dagen efter, och ge dem undervisning och försöka få dem att vilja komma tillbaka till kyrkan.

Senare under kvällen när klockan närmade sig 23.00 satt vi i vardagsrummet och pratade och jag började fråga dem om hur de hade upplevt mötet i kyrkan tidigare under dagen.

De sa att de gillade det och vi började prata och diskutera Bibeln och Mormons bok. Jag fick en otroligt stark känsla inom mig att jag skulle prata om det stora avfallet, om hur prästadömet försvann från jorden och hur det återställdes när Joseph Smith blev kallad av Gud som profet, och om möjligheten att kunna bli beseglad med sin fru och sina barn som familj för evigt.

Jag har aldrig varit på mission, jag har inte växt upp med

primärundervisning, Unga män och Söndagsskolan. Jag anser att det finns väldigt många som kan betydligt mer än jag när det gäller Guds evangelium, men genom den Helige Anden och den kunskap som jag har fått då jag studerat skrifterna, kunde jag prata om allt detta, svara på alla frågor som de hade och under hela tiden var Anden otroligt starkt närvarande.

Min fru sa till mig senare att hennes kusin och hennes man hade sagt till henne att de också hade känt den Helige Anden när jag hade pratat med dem även om det jag sa var på engelska och de fick det översatt till spanska av Veronica. Vi satt uppe och pratade om Guds evangelium fram till kl. 2 på morgonen och när vi skulle gå och lägga oss kände jag mig otroligt upprymd och fylld av glädje då jag kände att jag hade varit ett redskap i Guds tjänst och jag fick för första gången en känsla av hur det är att vara en missionär och få möjlighet att påverka någon människas liv så mycket och hjälpa dem hitta tillbaka till den rätta vägen mot frälsning.

Dagen efter kom missionärerna över för att delta i familjekvällen och för att ge dem lite undervisning. Familjekvällen var fylld av glädje och vi kände alla den Helige Anden. Både Veronica och jag blev lyckligt överraskade när Anthony plötsligt sa till missionärerna att de ville förbereda sig som familj att kunna gå till



templet och bli beseglade tillsammans för evigt.

Min fru och jag är väldigt lyckliga att vi kunde vara ett redskap i Guds tjänst och att hennes kusins hela familj nu går i kyrkan varje söndag. Deras son har blivit ordinerad till präst i det aronska prästadömet och familjen förbereder sig för att kunna gå till templet. ■

Jacob och Veronica Bergöö

## Allt måste ske i sin tid

Felix Sahlin, Västra Frölunda församling

Mina morföräldrar har sedan jag föddes varit stora förebilder för mig. De har lagt ner mycket tid på mig. De har lärt mig allt från att spela fotboll till att lösa korsord. Tyvärr så är de inte medlemmar i kyrkan och min morfar hade ända sedan sin ungdom ett stort beroende av att röka. Jag minns hur jag, min syster och mina kusiner ofta försökte stoppa honom då han skulle ut för att röka. Vi hade många knep. Ibland kunde vi gömma hans cigaretter och varje gång han skulle ut för att röka klamrade vi oss fast vid hans ben och sa till honom att inte gå ut.

Sedan jag har varit liten så har

jag varje kväll bett om att morfar skulle sluta röka. Åren gick. Stundtals kändes det hopplöst. Men jag fortsatte att be.

En söndag för några år sedan bestämde jag mig för att dessutom fasta för detta. Under denna dag så tänkte jag mycket på vad jag fastade för och hade en ständig bön i mitt hjärta att han skulle kunna sluta röka.

Flera dagar senare fick jag veta av min mamma att morfar hade ringt. Han hade slutat röka. Det jag inte visste då var att dagen då han slutat röka var

samma dag som jag hade fastat för morfar. Detta var ett mirakel. Morfar hade länge försökt sluta röka på många olika sätt. Men det hade aldrig fungerat. Själv säger han att han slutade röka p.g.a. att han hade lovat sig själv att få köpa en ny bil om han slutade röka. Men jag vet att alla dessa böner hade gett resultat.

Ibland kan saker och ting kännas hopplöst och vi vet inte hur vi ska göra. Något som vi kan glömma är att vi har en himmelsk Fader som finns där för oss. Han är allsmäktig, ingenting är omöjligt

för honom. Att be kan vara något bland det enklaste och det svåraste som finns. Men då vi knäböjer i bön och med tro på vad vi ber om, det är då det sker mirakel.

”Men allt måste ske i sin tid. Bli därför inte trötta av att göra gott, ty ni lägger grundvalen till ett stort verk. Och av det som är ringa kommer det som är stort.” (L&F 64:32–33) ■

.....

Vill du dela med dig av en andlig upplevelse? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com

## FAVORITSKRIFTSTÄLLE

### Tro är en känsla att lita på

Alice Angelini, Västra Frölunda församling

”**M**en se, om ni vaknar upp och väcker era själsförmågor så att ni kan pröva mina ord och utöva en smula tro, ja, även om ni inte kan göra mera än önska att tro, så låt denna önskan verka i er till dess ni tror så mycket att ni kan ge plats i hjärtat för en del av mina ord. Nu skall vi jämföra ordet med ett frö. Om ni ger plats så att ett frö kan sås i ert hjärta, se, om det är ett verkligt frö eller ett gott frö, och om ni inte kastar ut det genom er otro, så att ni motsätter er Herrens Ande, se, då skall det börja svälla i ert bröst. Och när ni känner dessa svällningsrörelser skall ni börja säga inom er själva: det måste så vara att detta är ett gott frö, eller att ordet är gott, ty det börjar utvidga min själ. Ja, det börjar upplysa mitt förstånd, ja, det börjar bli välbehagligt för mig.” (Almas bok 32:27–28)

Jag har en stark tro på det våra profeter, Jesus och Gud har sagt är sant men jag har alltid haft svårt att förmedla tron med rätta ord i ett vittnesbörd till andra och ibland lyckas jag inte riktigt förstå mig på den själv, men jag vet att jag har tro som jag så gärna vill dela med mig av. Jag vill uppmana alla som läser detta, som känner att deras tro inte är på topp, till att vakna upp och väcka sina själsförmågor så att ni kan pröva Herrens ord och låta fröet eller önskan växa inom er, för då kommer er tro att stärkas, och även om man inte kan förmedla den med ord till andra så ska inte det hindra er från att ha tro. Tro kan vara en stor komplicerad sak som har många grenar in på andra områden, men det kan också bara vara en känsla som man får lita på. ■

.....

Vill du dela med dig av ditt favoritskriftställe? Skriv 100–150 ord och berätta vad det betyder för dig och skicka till eivorhagman@hotmail.com



Alice Angelini